

Cântarea dinaintea Sevastopolului

În timpul asediului de la Sevastopol, evanghelistul Duncan Matheson s-a întors într-o seară, după o zi extenuantă de muncă în armata asediatoare, la cortul său, care era amplasat la capătul taberei. Obosit și deconectat, el a privit în sus, spre cerul nopții semănat cu stele, care se arcuia, luminând și strălucind, peste mormanul de dărâmături de jur-împrejur. În timpul acesta se gândea la minunatele locuințe din cer ale celor mântuiți și că toți se vor odihni cândva acolo, la Isus, în lumină, după isprăvirea lucrării, toți cei care aici pe pământ au crezut în El și I-au slujit. Spiritul său obosit s-a avântat în sus și a început să cânte din toată inima:

Mai sus de stele vine-o zi aparte,
Ce-i azi ascuns, acolo s-o vedea,
Dureri și plâns amar vor fi departe,
Acolo pacea veșnic va dura.

Mai sus de stele – O, ce fericire!
Oricare dor, acolo-i potolit,
Ce pe pământ necesită-nnoire,
Este acolo pe veci împlinit.

Când în dimineața următoare s-a dus din nou în tabără, s-a întâlnit cu un soldat ai cărui pantofi erau așa de ruși, încât degetele îi ieșeau afară din ei. Matheson i-a spus un cuvânt prietenos, a băgat mâna în buzunar și i-a dat sărmanului soldat o monedă, cu observația: să-și repare pantofii în schimbul ei. Soldatul a mulțumit cordial și a spus după aceea:

„Ieri am vrut să-mi pun capăt vieții, dar astăzi nu mai sunt același care eram ieri.”

„Ce vrei să spunei?” a întrebat Matheson.

„Aseară”, a continuat soldatul, „mă simțeam așa de nenorocit, încât mi-am încărcat arma și am alergat pe câmp cu intenția să-mi iau viața. Când am ajuns aici, la capătul taberei, am auzit pe cineva cântând: „Mai sus de stele vine-o zi aparte”. Aceasta mi-a adus în memorie zilele tinereții mele, când cântam și eu această cântare cu mama mea. M-am întors în cortul meu, meditănd serios, și îmi spuneam că dacă cineva, aici, în acest mediu, este așa de fericit, încât să poată să cânte din inimă aceste cuvinte, atunci ar fi posibil ca și eu să pot să mai fiu fericit. M-am agățat de această nădejde ca de un pai și am renunțat la planul meu.”

„Știți cine a fost cântărețul?”

„Nu.”

„Cântărețul am fost eu”, a spus Matheson.

Soldatul și-a întins imediat mâna și i-a dat înapoi moneda, cu cuvintele:

„Nu mai pot să primesc banii de la dumneavoastră, după ce ați făcut deja așa de mult pentru mine.”

Această clipă a fost punctul de cotitură din viața nefericitului soldat. El a ascultat Evanghelia cu care Matheson i-a făcut cunoștință și viața sa de mai târziu a arătat că a devenit un ucenic adevărat al Domnului Isus.